
BÁNYAI ÉVA

Bukaresti Egyetem, Hungarológiai Tanszék

Egy befejezetlen interjú margójára¹

Bármennyire is erőltetem az agyam, nem emlékszem pontosan az első találkozásomra Ilia Mihállyal. Valaki biztosan felhívta rá a figyelmem, harmincvalahány évvel ezelőtt, hogy ha már a szegedi, akkor még a József Attila Tudományegyetem keretein belül működő Bölcsészkarra járok, akkor jelentkezsek be Hozzá, mindenki Miskájához, nekem később, majd mindig is a Tanár Úrhoz. A bejelentkezést aztán évtizedeken át állandó látogatások sora követte, útban Bukarest és Budapest, Kolozsvár és bármilyen más lehetséges célpont között. Veszélyes, és talán felesleges is minősíteni egykori tanáraitam, de bizton állítom, Tőle tanultam a legtöbbet. Odafigyelést, emberséget, segítőkészséget, megértést, és sorolhatnám végeérhetetlenül. Szakmailag is végig terelgette különféle és sokféle útjaimat, mesterként és mentorként is hivatkozhatnék rá, egyetemi szakdolgozatomat nála írtam, s bár hivatalosan már nyugdíjas volt, de doktori dolgozatom is az ő – hivatalosan jelöletlen – irányítása alatt készült. A sokat hivatkozott bukaresti interjúkötetem első állomására is a Tanár úr Egyetem utcai, második emeleti szobájából indultam, jó tanácsokkal, hasznos információkkal és egy vele készített befejezetlen, de alapos kiindulópontként szolgáló interjúval felvértezve: mindig többet tudott mindannyiunknál nemcsak a Kárpát-medence összes, a magyar és kelet-közép-európai irodalmi, kulturális élethez valamiképpen kapcsolódó „figuráról”, hanem azon geográfiailag és geokulturálisan is túlterjedő (világ)polgárról, lett légyen bármilyen nemzetiségű vagy (ideológiai) hovatartozású. Igazi „hálózati emberként” összekapcsolt pontokat, embereket, nézeteket, kérdéseket és válaszokat, személyében megteremtve ezáltal a szegedi virtuális harmadik hidat. Isten éltesse, Tanár Úr!

¹Elhangzott az Ilia 90' kiállításnyitón, SZTE Klebelsberg Könyvtár, 2024. szept. 18.